

De Heer is nabij allen

Preek over Psalm 145:18

Te lezen: Psalm 145:14-21
Rouwdienst Map van Dreven
Utrecht, 20 februari 2006

Psalm 145 lag bij Map thuis opengeslagen op haar piano. Dat zegt veel over Map en deze psalm. Ze hield van haar piano. Tot bijna op het laatste probeerde ze elke dag toch even te spelen. Dat tilde haar op. Deze psalm lag opengeslagen op haar piano. Het was de muziek van haar geloof, van haar leven.

In een gesprek dat wij over deze dankdienst hadden, noemde zij uit Psalm 145 het achttiende vers als de tekst waarover de meditatie zou moeten gaan:

‘De Here is nabij allen die hem aanroepen, allen die hem in waarheid aanroepen’.

De muziek van haar geloof, van haar leven.

‘De Heer is nabij allen die hem aanroepen’. Dat is een spannende tekst. Spannend: dat verband tussen de nabijheid van God en roepen.

Wij associëren nabijheid veel eerder met fluisteren. Zo dromen we het liefst ook over het geloof in God. Heel vanzelfsprekend. Alles in het leven klopt met een God die er wijs en zorgzaam en liefdevol is. Je hoeft eigenlijk niets te zeggen. Zo nabij is hij. Fluisteren is meer dan voldoende.

Roepen is heel wat anders. Roepen veronderstelt afstand. Roepen: Je vouwt je handen als een trompet voor je mond. En met alle lucht in je longen en kracht van je stembanden roep je het uit: ‘God! Kom mij nabij! U hebt toch beloofd een God-van-nabij te zijn?! En het lijkt er nu niet op! Doe wat u zelf gezegd hebt! Kom mij nabij!’

‘De Heer is nabij allen die hem aanroepen’.

Er zit een geweldige spanning in die tekst. Die spanning was ook de spanning van Map’s geloof.

Map heeft emotioneel, relationeel en psychisch geen gemakkelijk leven gehad. Dat heeft ook haar geloof mede bepaald.

Gods nabijheid was voor haar geen vanzelfsprekendheid die aan een fluistering genoeg had. Ze kende periodes van zwaarmoedigheid. Ze voelde zich vaak te kort schieten in de richting van God en van mensen. Ze voelde zich vaak in haar ziel aangeklaagd.

Ze heeft geleerd om in al deze periodes God aan te roepen. Zó heeft haar geloof vorm en klank gekregen. In het aanroepen van God. Over alle afstanden die ze ervoer heen.

Map had voor deze kant van het geloof een gevoelige antenne. Dat had veel te maken met de gevoeligheid, de kwetsbaarheid ook van haar eigen leven. Op een heel toegespitste wijze komt in haar manier van geloven iets naar voren dat wezenlijk is

voor het geloof: De nabijheid van God in je leven is gekoppeld aan het aanroepen van hem: U bent er toch? Dat hebt u zelf gezegd! Waar bent u dan nu? Laat uzelf zien!

‘De Here is nabij allen die hem aanroepen’.

En dat wordt nader gepreciseerd: ‘Allen die hem aanroepen in waarheid’.

God zelf is waarheid. Hij gaat positief op waarheid in. Want zo is hij zelf.

In waarheid God aanroepen. Die waarheid heeft te maken met eerlijkheid. Durf de dingen te zien zoals ze zijn en bij name te noemen.

Als je situaties verkeerd hebt ingeschat. Als je mensen onvriendelijk hebt bejegend.

Als reacties van je te maken hebben met een moeilijk en ingewikkeld karakter: Noem het bij name. God is nabij die hem in waarheid aanroepen.

Dat is een levensles van Map voor ons allen. Durf de dingen bij name te noemen. In gesprek met mensen. In het aanroepen van God. Dan is God er: om te vergeven. Om nieuwe moed te schenken. Om je hoofd op te heffen om met zelfrespect in het leven verder te kunnen gaan.

‘God is nabij allen die hem aanroepen’.

God heeft verschillende manieren om een mens nabij te komen.

Allereerst moet gezegd worden: God is ons nabij gekomen in Jezus Christus.

“God is nabij allen die hem aanroepen’.

U hoeft God niet uit de hemel te schreeuwen. God aanroepen is niet: de afstand tussen ons en hem overschreeuwen.

Dat is het enige wat wij uit onszelf kunnen proberen te doen: De afstand overschreeuwen. Maar God heeft de afstand zelf afgelegd, stapje voor stapje. Zo komt Jezus ons tegemoet. Hij neemt elke barrière, elke kloof, die ons van God scheidt: elke schuld, iedere vorm van gebrokenheid, iedere traumatische herinnering uit het verleden, iedere nare trek uit ons karakter. Hij neemt het stap voor stap. Hij neemt het voor eigen rekening. Zó komt Jezus ons nabij.

God aanroepen is Jezus uitnodigen.

God heeft verschillende manieren om een mens die hem aanroept, nabij te komen.

Hij doet dat vaak in de persoon van andere mensen.

Dat is ook de ervaring geweest van Map in de laatste ziekteperiode van haar leven. Zij heeft zich kunnen openen voor de liefde en de zorg die anderen haar gaven.

Dat ze dat van mensen kon ontvangen, was een mijlpaal in haar leven. Daarin werd ze tenslotte om zo te zeggen helemaal mens, helemaal een mens in Gods nabijheid.

Ze waren er, bijna iedere dag en tenslotte bijna de gehele dag: familie, nichten en neven, vriendinnen, een groep van gemeenteleden, medewerkers van de thuiszorg, van het hospice. Ontroerend en hartverwarmend.

‘God is nabij allen die hem aanroepen’.

Amen.